

Nr 176.

Av herr **Mosesson**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag i fråga om rätt för läroverkslärare att vid sidan av sin ordinarie tjänst åtaga sig undervisning i annan läroanstalt.

I statsverkspropositionen, 8:e huvudtiteln, sid. 177, har ecklesiastikministern uttalat, att medgivande av rättighet för ordinarie läroverkslärare att vid sidan av sin ordinarie tjänst åtaga sig undervisning i annan läroanstalt hädanefter skall i minskad omfattning meddelas av skolöverstyrelsen. Syftet med detta statsrådets uttalande är att arbetslösa lärare måtte erhålla ökade möjligheter till försörjning. Emot det lofvärda syftet eller själva principen finnes från min sida ingen erinran. Men extremt tillämpad kan denna princip medföra ökad arbetslöshet bland lärarna.

Vissa privata läroverk kunna nämligen icke vidare existera, om de ej medgivas rätt att anställa kvalificerade timlärare, t. ex. på gymnasialstadiet. Timtalet kan nämligen vara så litet i ett givet ämne, att läroanstalten ej kan anställa fast extralärare, och skolornas ekonomi kan vara så ansträngd, att restriktiva åtgärder i enlighet med statsrådets uttalande kan komma att leda till, att skolorna måste stängas.

Härigenom bli givetvis den vid skolan fast anställda personalen och timlärare med full tjänstgöring arbetslösa, alltså ett annat resultat än det statsrådet avser blir följden.

På grund härav anhåller jag,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala, att vad statsrådet i förevarande avseende sagt ej på ett sådant sätt åtlydes, att läroanstalt, som för sin existens är beroende av att få anställa timlärare, vilka ha fast anställning vid läroverk, kommer i för stora svårigheter.

Stockholm den 23 januari 1941.

Gust. Mosesson.